

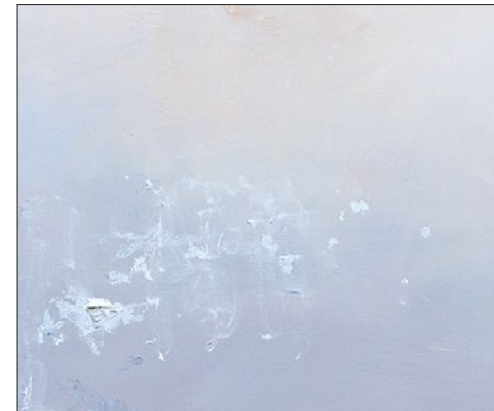
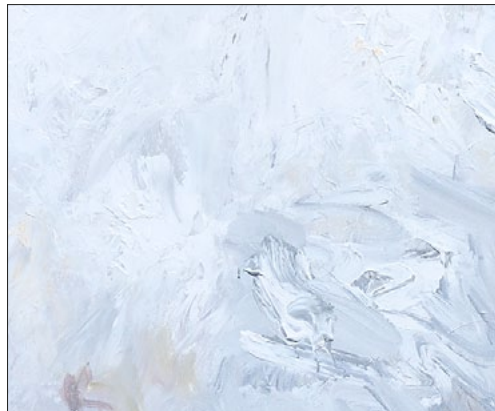
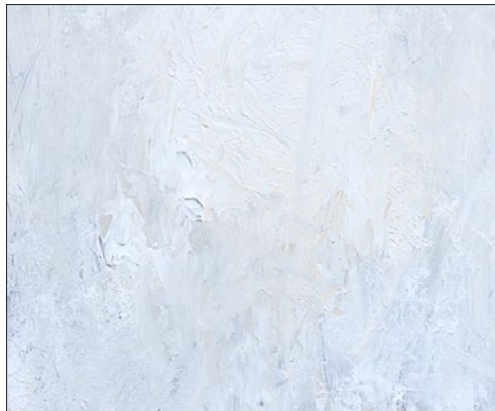
A
J
N
G
E
L

R O B E R T
B U D O R

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač: Zlati Ajngel, Varaždin
Za izdavača: Darko Sačić
Predgovor: Branka Hlevnjak
Fotografije: Saša Kušter
Katalog: Darko Sačić
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

Zlati Ajngel d.o.o.
42000 Varaždin, Gajeva 15
tel. +385 42 212 702
info@ajngel.hr
www.ajngel.hr

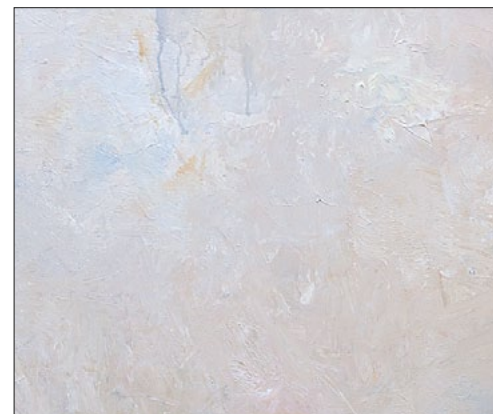
P R O S T O R I U S L I K A M A R O B E R T A B U D O R A

Prostor u slici ima dva značenja. S jedne strane umjetnik rješava površinu slike, omeđenu dvodimenzionalnu kvadraturu, koja ima svoje formalne zakone i slikarsku logiku, običaje i radikalizme. Ako bismo Budora trebali odrediti kojoj je grupi rješenja prostora skloniji, običajnoj ili radikalnoj, mogli bi se naći u čudu. Njegova nježnost namaza čini jedva vidljivu prisutnost boje, platno se može kratkovidnoj osobi učiniti i nenaslikano, toliko je radikalno njegov stav da slikarstvo ne mora počivati na jarkosti i sukobljavanju, komplementarnosti ili isticanju kromatski snažnih efekata. Na platnima Roberta Budora boja se javlja u svojoj suzdržanosti gotovo do jednobojnosti, ili čak njezina odsustva na račun sive (bijela i crna boje se kao neboje). Tako boja gotovo u odsutnosti pokriva platno u naročitim i neočekivanim ritmovima. Ponekad se bjelina javlja kao reljef, kao naglašena iznimka, kao gruba upadica u jednoličan prostor tankog namaza. I kao iznimka preuzima vodstvo, privlači pozornost, postaje uznemirujuća svjetlost, mjesto koje se najjače i najslabije vidi - bijela rupa.

Tako otprilike Budor rješava prostor platna. Ali, u slikarstvu postoji i onaj drugi prostor. Duhovni prostor, umišljeni, izmaštani, mogli bismo ga nazvati drugozbiljski ili virtualni. To je onaj prostor koji nastaje uspoređivanjem, kombinacijom naših iskustva, osjećanja, prisjećanja, asocijacija, simulacijama, manipulacijama. Dovoljno je odmaknuti se malo od Budorovih platna, postaviti sliku u pravu rasvjetu (dnevnu, kaže umjetnik) i slike odjednom zažive čudesno prirodnim svjetlom, izmaglicama, zorama, svitanjima. Čas kao da šetamo unutrašnjošću magične zemlje Istre u vlažne dane i u dolu između brežuljka prividamo neko vanvremensko trajanje, prostore čistog bivanja; čas kao da sliječemo avionom i pomalo razaznajemo zemlju, između oblaka otkriva nam se drago nam tlo. Letimo tako s Budorom u snove, stječemo nova iskustva gledanja i viđenja.

Kad vam se učini da Budorovo slikarstvo smiruje toplinom smečkastih tonova, ružičastim ili ljubičastih, zapravo jedva primjetnih, brzo shvaćate da vam ritam ovih slika ne da mira, da je let pogledom stalno u uzlasku i silasku, da se pogled ne može odmoriti, već luta u želji da se zaustavi. Kao što su nebo ili mora, rijeke ili vode, odraz mijena i pokreta, tako u Budorovu slikarstvu prostor ostaje neodređen. Boja kao svjetlo neprestano zrcali neku drugu formu, sugerira druge odnose, razmake.

Slike se otvaraju, prostori razmiču i nema kraja tom duhovnom putovanju kroz nerazumljive i nerazjašnjive odnose i međuodnose tonova i međutonova. Slične, nikad iste, Budorove slike se vežu u beskrajn friz ili mogući kolaž prostorno-svjetlosnog dijagrama čistog osjećaja.

B I O G R A F I J A

Robert Budor rođen je 1954. u Zagrebu. Diplomirao je slikarstvo 1979. g. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Šime Perića. Od 1979. do 1981. g. suradnik je Majstorske radionice prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera. Od tada do danas djeluje u statusu slobodnog umjetnika, a uz slikanje bavi se i opremom knjiga, te kazališnim dizajnom. Priradio je do sada dvadeset samostalnih, te sudjelovao na mnogim skupnim izložbama. Godine 2003. i 2005. sudjelovao je na 4. i 5. Interbalkanskom simpoziju vizualne umjetnosti na otoku Samothraki kao predstavnik Hrvatske.